

Publicerad 2009-04-30 21:15 av LenaJohansson

Här uppifrån är Du, Min Människa

När jag ser dig, säger du

ser jag inget annat.

Här uppifrån Är Du, min Människa

ett frö för mig

ett korn, en tid.

Bland splittras glas

gnistrar ljuset genom dig

som en Diamant, Kristallen

inom dig, delar

som leder.

Var i stunden, kära du

Här uppifrån ser jag, igenom

Ditt spektrum, bländar mig

I det ljuset, lev.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LenaJohansson med Poeter.se id #9122 innehar upphovsrätten